

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ",

(Πώς περνούν τις διακοπές τους ή βεντέττες και σιγά σιγά γέντες της έθνης)

ΩΣ περνοῦν τις διακοπές τους οι αστέρες : Μέ τὸν πιὸ ἔξωφενικό, τὸν πιὸ πρωτότονο καὶ τὸν πιὸ εἰχάριστο τόπο ! Έχουν δὲ τις καλύτερες ἀναψυχίες τους ἀπ' αὐτές καὶ διατηρούνται στην πόλη τοῦ κινηματογάρμου, μέσα στὰ ἀπέραντα στούντιο, μὲ τὸν ἔτυπλον προβολεῖται καὶ τὴν ἔξαντλητη δουλειά, τις σύντλογίσταν μὲ νοσταλγία.

Ο Τζόν Μάρπρωφο, παραδίγματος χάριν, πέρασε τέτοιες ἀλημονήσεις διακοπές ἐδῶ καὶ ἔνα χρόνο, σ' ένα μικρὸν νησί, κοντά στὰ πορφύρια τῆς Αλάσκας. Εἰχε συνοιστούσαν φύλων τὴν ἡσαντάστην. Επέργησε μὲ κάθη τόδο τὴν ἔξορκαστη καὶ νὰ ξεσκύψῃ. Δέτηκε, λοιπόν, πρόθυμα τὴν ξανθικὴ πόδασκη τοῦ φίλου του Τζόν "Ιμπατς" νὰ λᾶθη μέρος σ' ἔνα τολμηρὸν κινηγὸν ἀρκούδων, στὶς πολίκες περιοχῆς τῆς Βορείων Αμερικῆς. Ο Τζόν "Ιμπατς" εἶναι ἄπ' τοὺς περιφημέστερους κινηγοὺς γονακιών καὶ κάθε χρόνο διοργανώνει μεγάλες εξόρκισίες στὶς ἀπέραντες ἔκτην, τὶς παγιμένες καὶ τὶς ἔγρης ἔκτασίες. Ο Τζόν Μάρπρωφος, λοιπόν, πέρασε μαζί τους τὰ πόλισμαντες καὶ τὰ λαύρωντες καὶ τὰ πιὸ εξάριστες μέρες τῶν διακοπῶν του.

Δεν ζέρετε, μᾶς είπα ὁ ίδιος, πόσο συναρπαστικό είναι τὸ κινηγὸν τῆς ἄγριας καὶ πελώρως ἀστοχη ἀρκούδων, πάνω στὰ κιονία. Κινδυνεύει κανεὶς κάθε στιγμὴ νὰ κατασταθῇ ἀπὸ τὰ νυχιά της... Αὐτὸν τὰ ζῶντανέρχονται στὶς αφαίρεσι, σάν ελέφαντες! Αὐκούντε, λοιπόν, τί ἔπαθα μᾶς μέρα : Δὲν ἔχερα πόσο ἔξαντλησθενταὶ τὰς ἀστοχεὶς ἀρκούδων διατηροῦνται γιατὶ ἀπὸ πληγωδῶν τούτων φύλων τὸ πλευρικόν μου καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμὴν ἔρχοις ἔνα δραματικὸν κινηγόν, ἀνέτοδο, γιατὶ ἔνας Ἰμπατς τῷ θήραμα καὶ ἡ ὄρκονδα ὁ κινηγός... Εἴτεγχος ὅμως, θέτερα απὸ ἄλλο, σινάντηρα τὴν εμισσεῖρα! Ιμπατς, μᾶς γνάντας ἐξπληκτικῆς ψυχωματικῆς, ποὺ σινώνται πάντα τὸν ἀνδρὸν της, καὶ ἔτοι μάλιστα ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ εθιμιατοῦ πονού. Ή κάισες! Ιμπατς, μᾶς δύο σφραγες, σκότωσε τὴν ἀρκούδα καὶ ἔπειτα, γελοντας, μοῦ ἔγινησε λόγον μόνον μέσων πειρασμοῦ παραδόσεων τοῦ πρώτου σφραγίδος... Απὸ τότε λοιπὸν παράποτα τὸ κινηγὸν τῆς ἀστοχης ἀρκούδων καὶ ἀφοριώθηκα στὸ φάρεμα τοῦ πολιούμονος, ποὺ τοῦ διόνυσον εἶναι ειλικρινές καὶ διακεπάδανος. Μὲ διόνυσον είλικρινές καὶ παντού παραδοσιανές ἀπὸ τὶς διακοπές μου, ποὺ πέρασα κοντά στὸν πλατώνιο πονού. Ιμπατς καὶ στὴν καλή καὶ ἐκπληκτικὴ γυναίκα του. Θά μη μενούν μίζεστασ...***

Η Γκρέτα Γκάρμπτο
(Ξένη γελοιογράφη)

Αξέχαστες ἔτσιστες είναι η διακοπές, ποὺ πέλασε τὸ Τζόννυν Βαΐσιοιλλερ ἐδῶ καὶ πέσεσαν χρόνια στὴν Ιαπωνία, ὅπου ήταν μονάχοι πρωταθλήτριαι τοῦ κολυμβήματος καὶ ὅρι καὶ αστέρες τοῦ κινηματογάρμου.

Η Ιαπωνία, λέει καθὲ τόδο στοὺς ἀλιστοὺς τοῦ πολεμοφόρου, ποὺ πάλι δροφεῖ, ποὺ γραφεῖ καὶ πάλι παραδοξεῖ. Μοῦ ἔδωσε τὴν ἐντύπωσι διὰ βιοτοκόμων σ' ἔναν παραμνένο κόδομο... Απὸ τοὺς κητοὺς τῶν σιτιών, ποὺ εἶναι μεγάλος δοῦν τετραγωνικὴ μέτρα καὶ διπλούς πειρασμούς σ' αὐτοὺς μικροσκοπικὰ τοπεῖαι ἀπὸ δένδρα, βράχους, ποτάμια καὶ πικρὲς γέφυρες, ὡς τὰ μεταξωτὰ φανάρια καὶ τοὺς ειωνικούς ἀέτους τῶν παιδιών, ποὺ ἔστωνται στὸν ἀντηγόνον σὰν Αἰλοπίκες ἀρτες, ὥστε σε κάνουν νὰ κάνησης τὴν αἰσθηση τῆς παραμνικότητος καὶ νομίζεις διὰ βιοτεσματικὸν σ' ἔναν ἄλλο πλανήτη. Οι φύλοι μου, σὶ Γιαπωνένδοι ἀλτηταὶ, ἔκαναν δὲτι μητροφοράν για νὰ μὲ διασκεδάσουν. Μᾶς οἱ κόποι τοὺς ἵσταν περιττοί. Διατελεῖσαν σὲ κάθε βίβια ποὺ ἔκανα καὶ πρὸ πάντων μὲ τὶς Γιαπωνές, αὐτὲς τὶς μεταξωτὲς κοῦντες, ποὺ μοῦ ἔφεταν δὲς τὴν μέσην καὶ ποὺ διατηροῦνται μοῦ μιλούσιν, σίκανον τὸ κεφάλι τους μὲ ἔναν τέτου τρόπο, σὰν νὰ κόνταξαν κανένα σκούπιο ! Η Γιαπωνέσσα μένοντας σ' δῆλη τοὺς τὴν ζωὴν ἀφελεῖσαν σὰν μικρὰ παιδάκια. Η ἡλικία δὲν παίζει κανέναν οὐλό τοῦ αὐτές.

"Ολες τους, νέες καὶ γηραιές, έχουν μᾶς ἀδύνα καρδιά, ποὺ συγκυνεῖσται ἀπὸ μια ἀστινα φεγγαριοῦ, ἀπὸ ἔνα

μικροσκοπικὸν ἀνθέται, ἀπὸ ἔνα ποίημα μὲ τρεῖς λέξεις καὶ ἀπὸ τὴν θέαν γιγαντιαίου 'Αμερικανοῦ, σάν καὶ μένα... Εκείνο ποὺ μὲ στενοχωροῦσε, ὑστόδο, στὴν Ιαπωνία ήταν τὸ διεν μπροστίσαντο μὲ τὰ διαβατικά στὸ θέτερο μὲ τὰ διελάμδα. Καὶ μένα, ἀπό την ζέρετε, ή καλύτερη μοὺ διασκέδαστες εἶναι μία ρεκλάμης τῶν δρόμων, τῶν σεάτων, τῶν κινηματογάρφων, τῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων. Εκείνα τὰ σφραγίδες γράμματα τῶν ρεκλαμῶν τους ήσαν για μένα ἀλιτοὶ γρίφοι καὶ παρουσιάζαν στὰ μάτια μου ἀπόκιν πιὸ παρατηρώδη τὴν χωρα του

Μικρού...

* * *

Η Τζόν Πάρκερ πάλι, μᾶς ἀπὸ τὶς πιὸ χαριτωμένες βεντέττες τοῦ Χόλλυγουντ, πέρασε τὸ πιὸ ἀξέστατο καλοσωρὶ τῆς ζωῆς της στὸ Μάιον. Η Τζόν Πάρκερ ἀγαπάται τρελλά τὰ δάλασσα σπόρι καὶ ιδιαίτερος τὸν ιστοπόλοι. Εκείνο τὸ καλούμενοι λοιπόν, μ' ἔνα μικρὸν διόδικο κόπτηρο, κατωθίσθησε νὰ πάρῃ τὸ πρόφτερο βραβεῖο στοὺς ἀγῶνες ταχινητούς. Λιγὸς χώρας έλεγεν πων τηνγάρι από την απότομο στριμονιού ποὺ ἔπειτα ἔκανε νὰ γείρη τόσο τὸ κόπτερο της, διότε ή Τζόν Πάρκερ πετάχτησε στὴ θάλασσα. Μᾶ για καλὴ της τίχη, τὰ χέρια της πρόστασαν ν' ἀπέργουν ἔνα σχοινό καὶ ἔπειτα ἔγινε λόγος της πολύτερης πρόστασης τοῦ πατέρα της καὶ νὰ φτάση πρώτη στὸ τέρμα, δίχος νὰ ζάψῃ στὸ κόπτερο την ψυχωματική...

* * *

Η Μαρία Ντρέσολερ πάλι, συνηθίζει πάντα νὰ ξεσκοράψεται τέσσερες μήνες τὸ χρόνο στὶς διαφορετικές λουτροπόλεις τῆς Αμερικῆς. Η πιὸ ἀλημονήστερη δινος διακοπές της είλεταις ποὺ πέρασε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια στὴ Βενετία. Θυμάται μὲ νοσταλγία τὰ περιστώματα τοῦ Αγίου Μάρκου, τις γούδοβες καὶ τὰ πατάτα τῶν δόργων, ποὺ καθεδίζονται στὰ ησηκά νερά τῶν καναλῶν...

* * *

Ο Ονάλλας Μπήρων, δταν ἔχει διακοπές, ξεκινάει μὲ τὴν ἀστοχεία τὸν κόσμον την τόποια στὸν οποῖον μὲ τὰ μέρη τῆς ζωῆς του, μὲ τὸν άλημοντης δινος διακοπές την τόποια στὸν οποῖον μὲ τὰ μέρη τῆς ζωῆς της. Έχει ἀνεβῆ ὡς τόδια στὸν Μεξικού καὶ ἔχει ἐπιστρεψθῆ διεξοδού τῆς ζωῆς της τῆς περιοχῆς της Βενετίας. Τὸ ποὺ ψιωρόφρο δινος ταξέδει του ήταν ἔκεινο ποὺ ἔκανε τὸ περασμένον καλούμενο σπόρι από την Παρίσιον, μὲ τὴν μικρούλα κόρην του, την "Αννην Μπήρων.

Για νὰ καταλάβει κανεῖς, μᾶς λέει ὁ μεγάλος ιδιοπούς, τὴν ώμοφραν μᾶς χώρας καὶ ἔνδοντες ποτέ, πρέπει νὰ τὴν δηλικάτα μάτια την τόποιον παύσιτον... Όταν πάρισον μᾶς μάτια την "Αννην, μᾶς κάνει νὰ βλέπω μᾶς ἀλλη δημη, αγνωστη, τοῦ κόσμου...

* * *

Ο Κλάρος Γκαϊμπτί πέρασε τὸ φινίπορο τοῦ 1932 τὶς πιὸ ἀξέστατες διακοπές τῆς ζωῆς του, κυνηγώντας πόρους στὰ βουνά τῆς Νεβάδας.

Ο Ράμων Νοβάρον καὶ ἡ Ζαννέτ Μάρκ Ντόναλντ κάνουν διακοπές μὲν ἔναν πολὺ περιέργο τόπο : Γρύλοις τὸν κόσμο καὶ δινοὺς συναντήσεις. Κιν' όποιος δύολογον οἶδον, τέτοιες διακοπές, τέσσορες εὐχάριστες καὶ μᾶς τόδια ποτέρας την τόποιον παύσιτον...

Η Νόρμα Σηρέρ ποσταλγεῖ διαφορώς τὴν Κρανή "Ακτή". Η επιοκομψή γνώτα την Χόλλυγουντ, διωτα τὴ λένε, πέρασε τὸ περασμένο καλούμενο στὴ Μόντε Κάρλο τὶς πιὸ εύτυχησμένες μέρες τῆς ζωῆς της. Έκεί πέρα τῆς δόδηκες η εικασία πων γνωρίση τοὺς μεγαλείτερους αριστοκράτες καὶ τὰ περιμπότερα γνωκάτες τῆς Ελβίτης. Εκείνη διώμενη ποτὲ τὴν ἀπόρετη ποτέρα την τόποιον παύσιτον...

* * *

Έχουσα, έξομολογεῖται, καργά πάντας τὸν πολεμοφόρο, μενήτα χιλιάδες δολάρια στὴ θαύματα τοῦ Μόντε Κάρλο, μὲ δὲν τὸ πόρο καταψάρω, γιατὶ την ίδια γνώντα είλει τόσο διαστημάτων τοῦ Σιάμ, δούσι καὶ διαχραγάς της Γάιτούν, ποι καθόντοις πάντας καὶ πάντας ποτέρας την τόποιον παύσιτον...

* * *

Η Τζόν Μπλοντέλ, ἐπέργωτος τὶς πιὸ ώμοφρες διακοπές της στὸ Μπούντος "Άιρες. Όταν γύρισε στὸ Χόλλυγουντ, είλει μεταμορφωθῆ σὲ πραγματική 'Αργεντίνη ! Φορούσε πανταζόνη πού πολύτιμον σάλι καὶ χρόνες τὸ ταγκού παλτόστησε ἀπὸ κάθε ἀλινό πέτρα.

* * *

Ο Ρόμπερτ Μονγκάμερον περάνει τὶς διακοπές του μὲ ἔναν ποτώτιστο τρόπο.

— Εἰνε πάντα εὐχάριστες η διακοπές μου, μᾶς λέει, γιατί, δταν θέλω να ξεκουραστω, αποτραβείσαμε σὲ

Ο Κλάρκ Γκαϊμπτί

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΣΕΤΕΙΑ

"Ενα ανέκδοτο τεῦ Κολοκετρώνη. 'Ο ένοχλητικός «σπευδούς μένος» μὲ τὶς συμβευλές του! Πιστὶ ἐπέρεπε νὰ δῆ τὸν ισχιό του τὸ μεμερέ... Τὸ κέλπο τὸν ἀμελῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων καὶ τὸ κέλπο τοῦ καθηγητοῦ των! Πῶς τεὺς ἔγραξε δυσδύο στὸν πίνακα! Τὰ βαρμένα μαλλιά τῶν Βασιλίκων Επιτρέπου καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀδώνια τοῦ καπηγορευμένου. Μιᾶς ἔξωφρενική ἐρωτησὶ εἶναις μαιευτήρος! Πῶς ἐπεκράτησε ἡ συνίθεια νὰ λέμε «πεντάρικος» καὶ «δεκάρικες» λόγες, κτλ.

ΟΝ καρῷ, ποὺ ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, δ ὑρινάκος Ἐ'έρος τοῦ Μωρῶν, στὶς ἀρχές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, πολιορκούσε τὴν Τροποτάσην, βρισκόντας στὸ στρατόπεδον τοῦ καὶ ἔνας νέος, ὁ Ραγκαβῆς, ὃ δότος εἰλεῖ σπουδαῖον στὶς Στρατιωτικῆς Γερμανίας καὶ τὸν ὅποιον δὲ Κολοκοτρώνην χρηστοποιοῦσε ὡς διεργητά στὶς συνομιλίες τοῦ μὲ τοὺς ξένους καὶ τὸν περιπούτων πολὺ, λόγῳ τῆς ἔξωφρενικῆς μοφώσεώς του.

'Ο Ραγκαβῆς διώς, ὃ δότος ἦταν πολὺ καὶ κοντός – νάνος σωτός – παρινοντας

θύρος ἀτ' τὶς περιποίησις του, εἰλεῖ τὴ μανία νὰ δίνῃ διαρκεῖσις συνδούνει στὸ Γέρο τοῦ Μωρῶν γάρ τὸ τρόπο, μὲ τὸ δότον τὸ νὰ κυρίευε τὴν Τροποτάση. 'Ο Κολοκοτρώνης, ποὺ ἔζησε καὶ τὸ ξένον, ἀνεξόταν ἐπὶ ἄρκετο καρῷ τὶς συμβούλες αἵτες καὶ τὶς ἄκουγε, χωρὶς νόργαντος. 'Αλλὰ ὁ συνδομανέος Ραγκαβῆς φωνεῖται πὼν στὸ τέλος τὸ παράκανε! Τὰ νεῦρα τοῦ Κολοκοτρώνην ἐφεύθησαν, πὼν τὸν πομονῆν τοῦ ἔξαντληθηκε, καὶ μὰ μέρα, ἀφοῦ πρώτα τὸν ἄνουσε, τοῦ εἰλεῖ:

—Δε μοι λές, παῖδι μου, τὶ δῆμος κάνεις τὸν περιπάτο σου, τώρα τὸ καλοκαριώ;

—Μά, τὸ πων, μόλις ζωράζει, καὶ τὸ βράδυ - βράδυ, μὲ τὴ δροσιά ἀποκύπηθε δὲ Ραγκαβῆς.

Τότε ὁ Γέρος τοῦ Μωρῶν τοῦ εἰλεῖ:

—Κάνε μου τὴ καρᾶ νὰ κάνῃς μᾶ μέρα τῇ βόλτα που καὶ τὸ μεσημέριο...

Οὔτε δὲ οἱ Ραγκαβῆς, οὔτε οἱ ἄλλοι, ποὺ ἔζησαν παροντες στὴν ἔκτη, καταβαντας ἐπὶ τὸν οὐρανό, ποὺ ἔνοοντας ὁ Γέρος τοῦ Μωρῶν μ' αὐτὸς τὰ λόγα, καὶ ἔμειναν ἀπορημένοι μὲ τὴν παρένθετη σημειώση του...

"Όταν ἔγινε δὲ οἱ Ραγκαβῆς, τὸν ωρηταν τὶ ἔννοούσε μ' αὐτὸν ποὺ εἰλεῖ πῃ, καὶ δὲ τὸ Κολοκοτρώνης τοὺς ἔδωσε τὴν ἐπόμενην ἔξησην :

—Οφεὶ, τοὺς εἰλεῖ, τοῦτο τὸ παύδι, ποὺ δῦλο καὶ μοὶ δίνει συμβούλες γὰρ τὸ τὸ δῆμος κάνει, καθέ μέρα κάνει τὴ βόλτα τοῦ μονοῦ προὶ καὶ βράδυ, καὶ βλέπεται τὸν ἰστιο τοῦ μεγάλου, θαφεῖ καὶ τὸ ματὶ τοῦ μεγάλο! Γ' αὐτὸν τοῦ εἰλεῖ νὰ κάνῃ καὶ μᾶ βόλτα μεσημέρι, νὰ δῆ τὸν ἴσιο τοῦ τὸ μικρό, νὰ καταλάβῃ τὸ μικρό τοῦ μποτὶ καὶ νᾶ πάψῃ νὰ μοῦ δίνῃ συμβούλες...

* * *

"Όταν δὲ ἀποστρατεία ἀντιστράτηγος κ. Λεωνίδας Λατεβιθίτης ἤταν καθηγητής τῶν μαθητακῶν στὴν Στρατιωτικὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, εἰλεῖ προσέξει δὲ τοὺς ὃι μαθητέστεροι ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, κάθε φορὰ ποὺ ἐπόρευετο νὰ τὸν ἔξεταση, προφασοῦντον διάφορας αἵτες, γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἔξεταση αὐτῆς. Διὰ μάλιστα ἀπὸ τοὺς μαθητάς παρασκούντουσαν σχεδὸν πάντοτε δὲ οἶνας ἔχοντας δεμένο τὸ δέσμον τοῦ κέρι καὶ λέγοντας πὼν δὲ μποροῦστον νὰ γάλψη μὲ τὴν κιμωλία στὸν πίνακα τὸ μάθημα, καὶ δὲ λόγος ἔχοντας δεμένο τὸ μάγουν τοῦ κέρι λέγοντας πὼν δὲ μποροῦστον τὰ καρά.

Ο καθηγητής διώς, ποὺ μωρώταν σ' δῆλον αὐτὸν μαθητῶν γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἔξεταση τῶν μαθημάτων τοῦ δὲν εἴλαν μελετησοῦ, κατέφευγε καὶ αὐτὸς σ' ἔνα δύο τοῦ επιδότου : Τοῦς ἔγγαλα μᾶ μέρα στὸν πίνακα καὶ τὸν δῦλο μάρτιν, τὸν δύναν μὲ τὸ δεμένο τὸ μάγουν, καὶ δέσμον τοῦ δὲν μποροῦσε τὰκ νὰ γάλψη, νὰ ὑπογράψῃ σ' αὐτὸν ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ μάληται τὸν τύπων καὶ τὶς ἔξιστες τοῦ δῆλον ἔξεταση

μιᾶς ἀγρέπανης μοι, πενήτηα χιλιόμετρα μακρὰ ἀπὸ τὸ Χόλλιγουντ, καὶ ἔκει ἀφοισιώνων στὸ πάνος τῆς ζωῆς μοι : Στὴν πτηνοτορφία, δὲν δέχομαι κανένα, δὲν λαδαίνων κανένα γράμμα καὶ δὲν ἀπάντων σὲ κανένα τηλεόρωντα. Κάθε βράδυ περάνω ἀπὸ τὶς φωλεῖς τῶν ποντικῶν μου καὶ μαζεύων τὴν ζωή μου.

"Οσο τώρα γιὰ τὴν Γράτεα Γράμποτο, δὲ πάστερας τῶν ἀστέρων εἶδομολογεῖται διὰ τὶς καλύτερες διακοτές τῆς τὶς πέρασε κατὰ τὸ τελευταῖο ταξεδίο τῆς στὴ Σουηδία. Ετοῖς τῆς δόθηκε νὰ εὐκάριπτη ἡ εὐκάριπτη νὰ ἔγειρησίστη στὸ περιβάλλον τῶν παιδικῶν τῆς χρόνων. Τέλος εἰλεῖ καὶ τὴν τύχη νὰ πλέξῃ ἐφιμεού ειδιδύλλω μὲ τὸν πρίγκηπα Σιγμουράντ, τοῦ βασιλικοῦ Οίκου τῆς Σουηδίας, ὃ ὀπάσσει δὲν γίνονται τὴν τύχης. Ἡν δὲν ἀπαγόρευε δὲ δύος δὲ βασιλεὺς αἵτες τὸ γάμο. Κι' ἔτοις η Γράτα Ικάρια γύρισε πάλι στὸ Χόλλιγουντ, μὲ ένα σιρόψιο εὐχάριστες ἄναμνήσεις καὶ νοσταλγίες....

Jeanne Roudot

ιαθημάτος. 'Εκείνοι διώς, ποὺ δὲν ἥζεραν τίτοτε, τὰ ἔχασαν καὶ ἔτοις τοὺς ἀπεκάλυψαν πῶς ἔζησαν ἀμελετητοί....

* * *

Κάποτε πάλι, ὁ δύοις κ. Λατεβιθίτης, ἡταν συνήγορος στὸ 'Αναθεωρητικό Δικαστήριο, ἐνὸς ταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ εἰλεῖ ἥδη καταδικασθήσει σὲ δεκαεπτή εἰργήτη ἀπὸ τὸ Στρατοδεσμοῦ καὶ ζητοῦσε ἀναθεώρησην τῆς δίκης του. Τὸν ἔνωραπτησηκαὶ μάλιστα μὲ τὸ σημεῖο δεξιότητος, ὡστε ταχέως τελεῖον τοῦ καπηγορίας.

Η εἰναράδης ἀγόρευε τὸν στενοχώρησην τὸν Βασιλικὸν 'Επιτρόπο, ὃ δύοις δέκατοι διάνοιας γέρος ταγματάρχης, ποὺ ἔθαψε ἀγρίως τὰ μαλλιά του! Τὸν στενοχώρησην τὸσοῦ πολὺ, ὡστε δευτερολόγηστας καὶ μὲ τὴν πομονήν τοῦ στηνηγορίαστον καὶ τοῖ εἰπε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, διπλαρμόφωνει τὴν ἀλήθειαν, παριστῶν τὰ πράγματα ἀλλοία, ἀφ' οἷς ήσαν πράγματα....

Ο συνήγορος τοῦ τόπου ἀποκύπησεν διὰ συστάσης τὴν ἀλήθειαν, παριστῶν τὸ μέλαν λευκὸν καὶ τὸ λευκὸν μέλαν, ἀλλ' ἔξι ἔναντιας, τοῦτο πράττει ὁ οὐσιούτας δὲ κ. Βασιλικός 'Επιτρόπος!, ὑπόνοιαν μὲ αὐτὸν τὴ φράση τὸ πασίγνωστο βάψιμο τὸν Βασιλικὸν 'Επιτρόπο.... Εκείνος τότε ταχάλεψη τὸν πανιγνωστὸν ἔργον καὶ ἔγινε ἔξι φρενῶν! Σηκούθης ἀπὸ τὴν ἔδρα του ἀγανακτισμένος, κατακόκκινος, καὶ μὲ ἀπειλητικὸς χειρονομίας, ἔβρισε τὸσοῦ τὸν ἀναγκάστον νὰ ἔπειθη δὲ πρόσδοσης τοῦ Αναθεωρητικοῦ καὶ νὰ τὸν ἀπότελεσμα τῆς τοπελέας αὐτῆς τῆς λογικούς, ὡστε διαγράψαντα νὰ τὸν ἔπειθη δὲ πρόσδοσης τοῦ δικαστηρίου, ποὺ διπλαρμόφωνει τὴν ἀλήθειαν, παριστῶν τὰ συγματάρχην....

* * *

Ο διακεκριμένος κατὰ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ κλασσικῆς αφροδιτάδας, γιατρὸς καὶ μαιευτή Δεληγράντης, εἰλεῖ κλέψη καπότε απὸ μιὰ κυρία, ποὺ ἔταν στείρα καὶ δὲν ἔκανε παιδιά, νὰ τὴν ἔξεταση.

Ἄροις τὴν ἔξεταση, τὴν ἀπέβαλε, κατὰ τὴν συνήδεσμα τῶν γιατρῶν, σὲ διάφορες ἔρωτεσις, σχετικές ὅλες μὲ τὴν κληρονομίαστη. Καὶ ἀφήμενος ὅπως ἔταν, τῆς ἔκαψε καὶ τὴν ἔξης ἔωφρενητή ἔρωτησι :

—Κρύμα μου, μήπως καὶ μῆτέρα σας ἔταν...στείρος ;...

—Τὶ λέτε, καὶ λέγετε ;! ἔκανε νὰ κυρία, κατατύπητη μὲ ἔκεινη τὴν ἀνύπτη ἔρωτησι.

—Α, ναί, ἔχετε δύορο, κυρία ! είλε τότε ὁ γιατρός, έπακολουθῶντας τὸν ἔξωφρενο σύνλογον του. Αὐτὸς δὲν ἔχει σχέση ! Μια μητέρα μπορεῖ νὰ είνε στείρα, καὶ ή...πόρος της, θάστασο, νὰ μήν είνε !...

* * *

Ακούστε νὰ μάθετε πῶς ἐπεκράτησε νὰ λέγεται οὐδέκαρικος καὶ πεντάρικος λόγος :

Ἐδῶ καὶ ἔδωδηντα χρόνια, περίπου, ἔταν στὴν 'Αθήνας ένας τύπος ιδιορυθμούς ανισούρθου, γνωστὸς μὲ τὸ σύνονα 'Κώστας ὁ όγητορας'. Αὐτὸς εἰλεῖ τὴ μανία νὰ βγάζει λόγους επὶ πληρωμῆς καὶ νὰ φευτοῦσῃ μὲ αὐτῶν τὸ τρόπο. Στὶς διάφορες παρέες, ποὺ τὸν καύωνταν ενὰ τοῦς βγάλη λόγους, γιὰ νὰ διασφεδώσουν, φωτούσε προηγουμένων τὶ λογῆς λόγους ήθελαν νὰ τὸν βγάλη, «πεντάρικο νὰ δεκάρικος : Μ' αὐτὸς δὲ εννοῦσε ἄν ήθελαν τὸ λόγο του σύντομο νὰ ἐκτεταμένο.

Τούτογεν τότε τὸς τὸν ἔδηλαν τὸ λόγο τοῦ πεντάρικου η εδεκάρικα. Κατέστη διατάξει διακοτέρες τῆς στὴ Σουηδία. Ετοῖς τῆς δόθηκε νὰ κατέστη τὸ χρηματάρχης τῆς χρόνων. Κι' ἔτοις διέμεσες κανέντες τὴν ἔκταση τοῦ λόγου του, καὶ ἔπειτα ζητοῦσε τὴν πεντάρια καὶ τὴν πανηγυρία...

Κι' ἔτοις διέμεσε δὲ χαρακτηρισμός, ποὺ χρησιμοποιοῦσε καὶ σήμερα αὐτόν, τοῦ πεντάρικου λόγου...

* * *

Τὰ παλιὰ χρόνια σὲ χωροφύλακες μαζί σαν δραστηριώτατοι. Αὐτὸς φάνεται, ἀλλωστε, ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ τοῦ 'Αρχηγείου Χωροφυλακῆς, ποὺ δημοσιεύεται στὴ 1908, σίμφωνα μὲ τὴν δότια συνελήφθησαν σὲ δόλιληη τὴν Ἑλλάδα μέσα στὸ δεύτερο ἔξαντρο τοῦ 1907, 3.865 φυγόδικους, 8.700 φυγόπουνοι, 4.534 ἀνιστόπατοι καὶ 87.241 διηγείτες τοῦ Δημοσίου.